

[Glønborg]

mener det, jeg siger, så når jeg siger, at jeg er betænkelig ved denne udsættelse, mener jeg det, og det betyder, at det er noget af det, som vi må snakke om.

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne ligesom de miljøpolitiske ordførere sige tak for redegørelse nr. 1. Jeg har hæftet mig både ved papirkvaliteten – det klæder Miljøministeriet – og ved indholdet, og jeg vil gerne komplimentere for, at det er særdeles let læseligt og forståeligt; det tror jeg også er nødvendigt, hvis man ønsker, at denne redegørelse skal med i den offentlige debat.

Der er ikke mindst sagt en del om vandmiljøplanen, og det er da korrekt, som det fra flere politiske ordførere er sagt, at der er nogle ganske klare mål, men de handlinger, som skulle føre dertil, er i hvert tilfælde ikke tydeliggjort i selve redegørelsen.

Jeg vil hæfte mig ved en enkelt lille ting for at give et eksempel på, hvad jeg mener.

Det er jo således, at da vandmiljøplanen i sin tid blev vedtaget – uanset hvem der nu stemte for eller ikke stemte for – var det klart, at der skulle ske en opstramning også på landbrugsområdet. Det bliver imidlertid til i første omgang, desværre, at landbruget selv skal føre kontrol med sine gødningsplaner og de grønne marker, og efter at man har besluttet det i Landbrugsministeriet, kan vi så konstatere, at det nu er blevet til en stikprøvekontrol i stedet for den kontrol og vejledning, der skulle ligge i det.

Det kan man så sige er en udvikling, som man vil stå bag ved, men jeg tror, det er en uheldig og farlig udvikling. Jeg vil gerne citere fra Statens Jordbrugsøkonomiske Instituts rapport nr. 34 på side 34:

»Det er uvist, om der ad frivillighedens vej kan opnås væsentlige reduktioner i kvælstofbelastningen. I almindelighed vil der dog næppe i større omfang være økonomiske incitament for landmændene til nedbringelse af kvælstofbelastningen. Ydermere svækkes den økonomiske motivation til for eksempel forbedret gødningsplanlægning og gødningshåndtering af den seneste tids faldende gødningspriser.«

Med dette in mente tror jeg nok, jeg må konstatere, at så er der i hvert fald endnu stærkere brug for vejledning og kontrol på de grønne markers område og planlægningsområdet.

Jeg synes, det var et emne, som miljøministeren skulle tage op med landbrugsministeren endnu en gang.

Jeg har bemærket med særdeles stor tilfredshed, at der ifølge denne redegørelse til forebyggende miljøinvesteringer i naturområder er afsat flere midler end dem, der var aftalt i marginaljordsredegørelsen. Jeg tror, det er et godt tegn at give, og det er også nødvendigt. Men når disse ting er sagt, vil jeg også sige med hensyn til naturovervågning af de store grønne områder, at jeg synes, at når denne indsats bliver kraftigt forøget i de nærmest følgende år, må det også indebære, at de investeringer, som staten foretager, går til staten selv. Det, jeg mener med det, er simpelt hen, at den snak, der har været om, at man skulle frasælge statens skove til private, vil jeg gerne have tilbagevist. Jeg ved udmærket, at miljøministeren tilbageviste det, da det blev rejst på Danmarks Naturfredningsforenings repræsentantskabsmøde forleden, men også her fra denne talerstol er det nødvendigt.

Samtidig må jeg sige, at hvis man så også skal til at indføre brugerbetaling på området, vil jeg gerne have at vide: Er det sådan, at vi skal have brugerbetaling af naturen her i Danmark, som vi har set det i Holland? Er det ikke på tide, at der også bliver sagt fra over for både joggingtegn, ridetegn, og hvad man ellers kunne finde på at komme med af brugerbetaling?

Og så til sidst: Jeg mener, det er særdeles vigtigt, at man på dette område i Miljøministeriet har et kraftigt planlægningsinstrument til at styre den udvikling, man ønsker, og det må vel så også indebære, at Planstyrelsen forbliver i Miljøministeriets regi. Det får mig til at sige, da jeg kan se, der er lidt tid tilbage – at selv om man ikke får naturfredningsloven op nu, vil det, hvis der kommer et klart signal fra miljøministeren om, at det, man ønsker at opnå med udskydelsen af nogle af lovene, er en kraftigere opstramning, i hvert fald være et signal, som man kunne forstå ikke alene i salen her, men også ude omkring.

Mogens Elvensø (FP):

Hvis man laver en Gallupundersøgelse med 100 mennesker og så ud fra det laver et Folketing, kan I godt se, at så kommer man galt af sted. Men det er nøjagtig på den måde, miljølovene er lavet. Man har foretaget nogle få prø-